

Ignacy Skrzypek

Klukowo, gm. Złotów, woj. pilskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 13, 86-88

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stanowisko usytuowane jest na terenie prywatnej posesji /na podwórzu/ nr 10 na wschodnim krańcu wsi na północ od drogi prowadzącej od Gorzowa Wlkp. do Kostrzyna n/O.

Przebadano 15 m². Odsłonięto i wyeksplorowano 3 groby na głębokości ca 0,75 m. Miały obstawę z dużych polnych kamieni. Nie udało się jednak pozyskać żadnego naczynia w całości, były bowiem dość mocno zgniecione ciężarem ziemi. W jednym z grobów znaleziono toaletową, pinsetę żelazną.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Gorzowie Wlkp.

Badania nie będą kontynuowane.

KIETRZ
woj. opolskie
Stanowisko Y

Muzeum Śląska Opolskiego
w Opolu

Badania prowadzi mgr Wojciech Blajer. Finansowało Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu halstacckiego C.

Stanowisko znajduje się na wschód od miasta, na południe od drogi do Gródczanek, na prawobrzeżnej terasie Troi, nachylonej ku północy. Materiały wystąpiły wzdłuż terasy na powierzchni 800 x 150 m.

Wykonano 2 wykopy w środkowej części stanowiska. Warstwa kulturowa występowała do głębokości 30-50 cm. Eksplorowano też uchwycone w granicach wykopów partie obiektów, sięgające głębokość 70-150 cm. W wykopie I natrafiono na 3 obiekty - nieckowate, lub rozległe, w przybliżeniu płaskodenne jamy, zawierające ułamki ceramiki kultury łużyckiej i gładzone kamienie. W wykopie II uchwycono część płaskodennego obiektu o prostym przebiegu krawędzi - jak się wydaje, jest to przydenna partia prostokątnej półziemianki, obok której można wskazać 2 ślady słupów.

Z warstwy kulturowej wykopu I pochodzi duża ilość ułamków ceramiki, charakterystycznych dla kultury łużyckiej z okresu Halstatt i kawałki polepy. Nieliczne skorupy z ziemi ornej z wykopami II można także przypisywać kulturze łużyckiej.

W niektórych miejscach materiały zalegają płytko i systematyczna głęboka orka może doprowadzić do całkowitego zniszczenia warstwy kulturowej.

Materiały z badań przechowywane są w Muzeum Śląska Opolskiego.

KLUKOWO, gm. Złotów
woj. pilskie
Stanowisko 2

Muzeum Okręgowe w Koszalinie

Badania prowadził mgr Ignacy Skrzypek, Finansował WKZ w Pile przez Pilskie Towarzystwo Kultury. Drugi i ostatni sezon badań, Osada i cmentarzysko ludności kultury pomorskiej ze schyłku okresu halasztackiego D.

Stanowisko położone jest około 900 m na południe od wsi Klukowo i około 170 m na zachód od polnej drogi Klukowo-Wąsosz, na kulminacji niewielkiego wyniesienia piaszczystego /pole uprawne/.

Prace prowadzone, podobnie jak w ubiegłym roku, systemem rowów kontrolnych oraz pojedynczych sondaży. Celem badań było rozpoznanie rozplanowania przestrzennego stanowiska oraz różnic we współwystępowaniu obiektów grobowych i osadniczych na badanym terenie.

Założono 11 wykopów o różnych rozmiarach /27 x 5; 10 x 3; 3 x 2/ oraz 17 sondaży o wymiarach 1 m². Razem przebadano obszar o powierzchni około 300 m². Duże wykopy zlokalizowano na kulminacji wyniesienia, natomiast sondaże w części północno-zachodniej i południowej obniżenia terenowego. Starano się skontrolować obszar na którym w roku ubiegłym wystąpiło zagęszczenie obiektów. Sondaże na skłonach miały określić zasięg przestrzenny stanowiska archeologicznego na badanym polu.

Odkryto 55 obiektów, w tym: 1 grób skrzynkowy, kwadratowy bez płyty, zawierający 3 popielnice z pokrywami, wewnątrz których wśród przepalonych kości znaleziono ułamki spalonych brązów; 2 groby kłozowe /zniszczone/, z których jeden zawierał popielnicę nakrytą kłozem, natomiast drugi miał na wyposażeniu 2 misy z czego jedna służyła jako pokrywa, a druga jako przystawka; 2 paleniska wykorzystywane przy praktykach obrzędowych oraz 50 obiektów osadniczych /jamy, piece /?/, domostwa półziemiankowe/. Obiekty te rysowały się w terenie jako słabo czytelne plamy o kształcie okrągłym lub nieregularnym wyznaczane najczęściej na powierzchni grudkami polepy na zaciemnionych obrzeżach. Po wykonaniu przekrojów poprzecznych jamy były zagłębione w piaszczystym calcu od 20 cm do 1 m o dnie półokrągłym lub prostokątnym. W rzucie poziomym obiekty posiadały wymiary od 80 cm do 2 m. W kilkunastu przypadkach badania obiektów były ograniczone rozmiarami wykopów, co ograniczyło eksplorację do mniejszych lub większych fragmentów. Wypelniska odsłoniętych obiektów stanowiła w większości polepa z odciskami bierwion lub gałęzi, w kilku wypadkach fragmenty ceramiki "osadniczej", mało charakterystycznej oraz drobne fragmenty przepalonych kości ludzkich, co można by tłumaczyć współwystępowaniem różnego typu grobów przemieszanych z jamami. Wśród zespołu jam, dwie zasługują na wymienienie /nr 31 i 33/. W jednej odkryto kości zwierzęce złożone na warstwie kamieni /piwniczka/, a w drugiej zanotowano obecność dużej ilości polepy, ceramiki i przęślika, co sugeruje, iż są to relikty pieca.

Udało się określić zasięg przestrzenny stanowiska wyznaczonego przez skłon wyniesienia. Poza tą granicą nie natrafiono na żadne obiekty. Całe stanowisko rozciąga się na około 1 ha powierzchni. Wyraźnej granicy pomiędzy pochówkami i obiektami osadniczymi nie uchwycono. Przyjść

należy, że opuszczone przez ludność miejsce osadnicze wykorzystane zostało bezpośrednio na cmentarzysko. Całość należy datować na schyłek okresu Hallstatt D do wczesnego okresu lateńskiego.

Materiały po opracowaniu znajdują się w Muzeum w Złotowie.

KRUSZWICA
woj. bydgoskie
Stanowisko 2

patrz
wczesne średniowiecze

KRZAN
woj. leszczyńskie
Stanowisko 1

patrz
neolit

KUZNICA SKAKAWSKA, gm. Wieruszów
woj. kaliskie

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadziła dr Irena Jadczyk. Finansował je WKZ w Kaliszu. Drugi sezon badań. Ciałopalne cmentarzysko kultury łużyckiej z okresu halsztackiego.

Cmentarzysko położone jest na piaszczystym wzniesieniu tuż nad pradoliną Proсны, ok. 1 km w linii prostej od grodziska, leżącego w Wieruszowie-Podzamczu, badanego w poprzednich sezonach. Cmentarzysko jest współczesne grodzisku.

Obecne badania obejmują peryferyczną część cmentarzyska posiadającą bardzo ubogi i fragmentaryczny materiał zabytkowy. W obecnym sezonie wykopaliskowym, przebadano 275 m² nie znajdując ani jednego grobu, a tylko luźno porozrzucone pojedyncze fragmenty ceramiczne.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.

LUBSKO
woj. zielonogórskie
Stanowisko 1

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Zielonej Górze

Badania prowadziła mgr Krystyna Otocka. Autor sprawozdania mgr Krzysztof Onzol. Finansował WKZ w Zielonej Górze. Pierwszy i ostatni sezon badań. Cmentarzysko ciałałopalne ludności grupy białowickiej kultury łużyckiej z okresu halsztackiego.